

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

v. S. TAMÁSKA

XVII. évfolyam 2, 3. szám-1999

vitéz Baranchi Tamáska Endre

NEVEZETES ÉVFORDULÓ

Nevezetes évfordulóhoz érkezünk el. A Keresztelő Szent Jánosról elnevezett Lovagrend/Máltai-Johannita/ alapításának 900. évfordulóját tarthatjuk meg. Ez az ősi lovagrend, miután a reformáció megtörtént, két részre szakadt. A katolikusok a MÁLTAI nevet, míg a protestánsok pedig a JOHANNITA nevet tartották meg s azóta két hivatalos ággal bír. Azonban az egyházi kettészakadás nem jelentette azt, hogy a közös eredetű Lovagrendek valóban elváltak volna egymástól. Ma éppen, amikor az ökumenikus időköt éljük, mindkét rend a legnagyobb egyetértésben folytatja életét, melynek irányvonalát a rendi szabályok és a lovagi eskük írják elő.

1999-as esztendő a Johannita Rend Magyar Tagozatának is egy mérföldkövet jelent. 75 évvel ezelőtt alapították meg ezt a tagozatot a Johannita Rend magyar lovagjai. Éppen ezért ülte meg a Johannita Lovagrend Magyar Tagozata.

Az ünnepségek Budapesten folytak le. 1999 május 28.án volt a gyülekező, a vacsora és regisztrálás az Erzsébet szállóban. Nemcsak a Johannita lovagok és feleségeik, de számos magyar máltai lovag is résztvett ezen az összejövetelen.

Zoltán v. Kovács

V. KORÁSI 2.

Mésnap, május 29 .-én/ szombaton/a gyülekezés és beöltözés a Szilágyi Dezső téri református templom tanácstermében reggel 9.30-kor. Több mint száz magyar lovag jelent meg, de a Máltaiak is népes küldöttséggel jelentek megélükön Kállay Kristóffal, aki közel egy negyed századig volt a Magyar Máltai Lovagok feje Rómában. Ezenkívül Hollandiából, Németországból, Franciaországból, Ausztriából, Svájcól is voltak jellem Rendtársak.

A Szilágyi Dezső téri református templom zsúrolásig volt, pedig nem volt ünnepnap. A nagyszámu gyülekezés már elfoglalta a helyét. amikor a lovagok bevonultak a templomba ünnepélyes csendben. A magyar kommandátor vezette a menetet Főtiszteletű Tökés László nagyváradi református püspökkel és Főtiszteletű harmati Béla evangélikus püspökkel az élen, kik mindketten Johannita lovagok.

Igét hirdetett. Tökés László ref. püspök, majd úrvacsora osztás következett, ahol a két püspöknek két leikész segédkezett. Ezután következett a lovagi liturgia, melyet Kékessy Dezső kommandátor és Nt. rabinyi Tibor rendi kaplán vezett. Ekkor történt meg az új lovagok avatása és a rendi kereszték átnyújtása is. Magyarország egyik legszebb református templomában az ünnepség méltóságteljesen folyt le.

Az Istentisztelet után Kékessy Dezső kommandátor adott fogadást a lehoronyozott „Budapest” hajón, amely a templommal szemben volt a Dunán. A fogadáson több, mint 150-en vettek részt a lovagok és feleségeik.

Csupán csak arra volt idő, hogy átmenjünk a pesti oldalra, mert ott a Deák téri evangélikus gimnázium, dísztermében már kezdődött is az előadások sorozata. D.u. 16. órakor Dr. ráy Gedeon volt kommandátor tartott előadást a Rend 900, éves történetéről. Sok olyan részletet is hallottunk tőle, amiket eddig nem tudtunk. Majd pódium beszélgetés volt Kröhle Gergely Johannita és Sömjén Zsolt Máltai lovagok között.

Eppen hogy felfrissítettük egy kicsit magunkat s átöltözve már mentünk is át a Duna Palota dísztermébe, ahol a díszvacsora volt. Németországból a Johannita Rend Kancellárja tartott egy köszöntő beszédet amit meg egy pár üdvözlő beszéd követett.

A FBH szerkesztője az ünnepségeken.

Kállay Kristóf Nagykeresztes Máltai lovag és Vera feleségével.-

A vacsora után még folyt a beszélgetés egy jó darabig s így elég későn tudtunk csak szállásainkra menni.

Másnap, május 30.án újra verőfényes napra ébredtünk és a Deák téri evangélikus gimnázium dísztermében már reggel 9-kor megkezdődtek a hivatalos értekezések. Itt futottam össze gr. Bethlen Ferivel / Mátyási lovag / aki a téli hónapokat Jászóvárosban tölti. A délelőtti programm elég zsúfolt volt, mert volt elég sok hozzászóló is.

Ezután kellett hazamenni és átöltözni, mert délelőtt 11.30-kor már indult is a busz a Bazilika elől Gödöllőre. Ott megtekintettük a Grassalkovich kastélyt, ami most muzeum. Kb. harmincszobát már rendbe is tudtak hozni, mert ott is az oroszok a megszállás akart csak reboitak és megfelelő szemetet hagytak hátra, mert a mozgatható dolgokat mind elloptak, vagy tönkre tették.

A kastélyból átsétált a társaság a közeli Erzsébet étterembe, ahol a kertnelyiségben ültünk le enni-inni és beszélgetni. A társaság folyt amikor a szomszéd asztaltól felállt báró Bánffy Miklós, ponarát megcsegetve így szólt: Hölgyeim és uraim! Egy szomorú hírt kell bejelentenem Tamáska Bandi ma ünnepli a 86. születésnapját! Nagy éjjenzés következett s egymásután jöttek hozzám, hogy koccintsanak is igyanak az egészségemre.

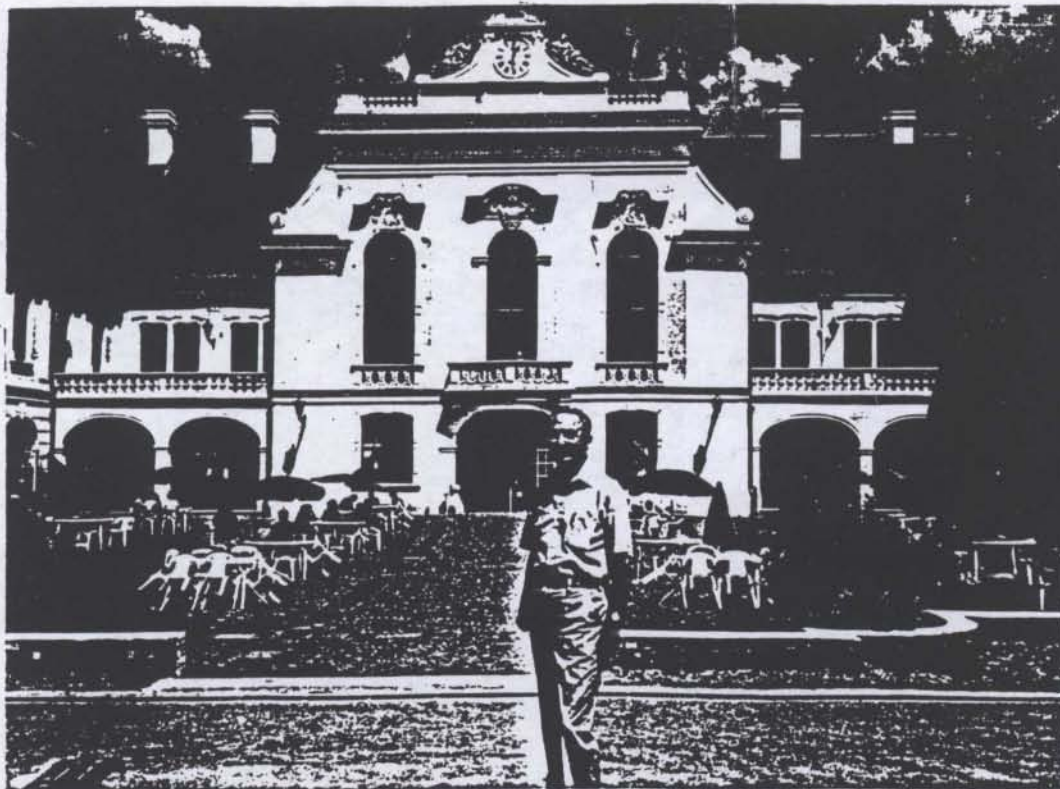
Már kezdett alkonyodni, amikor elindultunk Budapest felé. A Bazilikától visszasétáltunk az Astoria szállóhoz s újra át kellett öltöznünk. A születésnap i vacsorára a szűkebb családot, rokonségot hívtuk meg. Így folyt le a 86. születésnap.

Örülök annak, hogy én is résztvehettem a 900. rendi évfordulón s ott lovagtes-tvéreimmel találkozhattam s az örömeimet még az is fokozta, hogy ez alkalommal ülhettem meg a születésnapomat is.

/1999/

... ..

- / csend- ör-szem / -

A gödöllői kastély előtt

Újra harangszót hallottunk.
.....
/vitéz Barancki Tamáska Endre /

1945. május 12.-én délben megszólalt a harang Keminec cseh község tornyában. Szomorú nap volt számunkra. Akkor kellett letenni fegyvereinket az iskola udvarára, mert legyőzték lettünk.- Mi magyarok pedig tudtuk azt, hogy a déli harangszó a törökök feletti nándorfehérvári győzelemre kondult meg. - Ezen a napon lettünk hadifoglyok.

Elkezdődött kálváriás életünk a Szovjetunióban.- Évekig nem hallhattunk harangszót s ha belülről láttunk is templomot, az atheista kommunisták keze alatt raktár, traktorjavítóhely, péküzem vagy hadifoglytábori épület gyanánt is szolgált, vagy pedig beomlott falakkal, tornyokkal a fű s a gaz már magasan benőtte.

.... 1950 novemberében voltunk, amikor a mi számunkra is ütött a szabadulás órája.- A szovjet marhavagonok hozták hazra ezrével a volt hadifoglyokat.- A szovjet hatalmas mozdony fáradtan állt meg az ezeréves magyar határ előtt. Ugy látszik erőt kellett gyűjtenie neki. Ki is szállhattunk, hogy egy kicsit elcsigázott testünket egy kissé megnyújtóztassuk.- Deszállásunk után a hosszú szerelvény nyikorogva indult el s az elágút elhagyása után már a régi magyar földön voltunk. Innen a táj már ismerős volt sokunknak. Itt, ez a Tisza völgye volt. Két oldalt a magas hegyek mind hóval voltak fedve s komoly téli levegő áramlott minden felől. A nyitott vagonajtóknál ülve örömmel szívtuk magunkba a hideg csipős friss levegőt. Még ez is más volt, mint Oroszországban.- Körösmezőt már elhagytuk s döcögött a vonat tovább. A mozdony hajókürtje néhánéhá felüvöltött ami megreszkettette a levegőt s a hegyek többszörösen verték a hangot vissza. Lassan fékezezett a mozdonyunk s a marhavagonok ütközői egymáshoz koccanva állott meg a szerelvény. A ráhói állomásra érkezünk meg.

A déli napfényben szikrázott a hó. Kinn a pályaudvaron ruszin férfiak és nők dolgoztak. Hatalmas farönköket szedtek le teherautókról s azokat rakták rá tehervagonokra. Néha felénk pillantottak s szomorú szemekkel nézték a mi vagonjainkat, mert abban még a több éve nem látott s erősen megviselt magyar egyenruhát is láthatták. Hogy ekkor mit is gondolhattak, azt mi nem tudhattuk.

... A néma csendetegyszer csak a ráhói templom harangszava törte meg. Csengett-bongott a kis harang, de a környező hegyek azt megsokszorozva verték vissza.- Mi a sapkáinkat levéve hallgattuk öt év után az első harangszót és valamikülönös erőt adott nekünk, hogy ezt a napot is megérhetjük Isten segítségével.

A dolgozó ruszinok csak néztek bennünket s pillanatra ők is levettek báránnybor süvegjeiket, vagy sapkájukat. A szovjet örök pedig megkövülten néztek minket s a ruszinokat is. Ugy látszik a harangszó még őket is megbűvölte egy kicsit.

Bizony nagy élmény volt annyi év után újra harangszót hallani.
(1988)

Életveszélyes kilovaglás .

=====

Tiszaveresmarton többször megfordultam, hisz Máramaros-szigettől csupán három kilométerre volt. A tiszánpartján jó alkalom volt lovagolni, mert a szép lapos pázsitos mező olyan volt mint egy bársony szőnyeg. A lovam szinte már örült annak, amikor arra vettem az utamat kilovaglásaimkor. Tiszaveresmarton volt a kuriája Dr. Szaplanczay Pali bátyámnak, aki miután mint főszolgabíró nyugdíjba ment, ott gazdálkodott a birtokán. Vendeégszerető volt a Szaplanczay házaspár s ritkán volt vendég nélküli a házuk, én magam is nagyon ott honos voltam ott, mert igen közeli barátságba kerültünk. Egyébként Szaplancza községben volt a jó ízű gyógyforrás is, amely szintén a család tulajdonában volt.

Ugy adódott, hogy két rokon lány érkezett a Szaplanczay családnál, az Eva és Erzsé. Miután velük is megismerkedtem, azt kérdezte Pali bátyám, hogy nem tanítaném-e a két lányt lovagolni, míg náluk vannak vendégségben. Én igent mondtam s így kezdődött meg a lovaglás Tiszaveresmarton. A gazdasági udvar mellett volt egy alkalmas gyepes terület, amit kineveztem lovardának. A legényemmel négy kárpót sártunk le a lovarda négy sarkára.

Réggelent már ki is lovagoltam a legényemmel Géczi Andrásakkal a két lóval, a Báronóval és a Borkával. A lovaglás szépen megindult a két lány szorgalmas és jó tanulóknak bizonyult. Nyolckor már benn is voltam minden nap a laktanyában.

Egyik napon az utamon rövidíteni akartam s így a kuriához hátulról akartam belovagolni. Itt volt egy vízimalom is, amely az áramot is fejlesztette a ház és a többi épület számára.

A malomtól északra egy lapos terület volt amelynek két oldalán kisebb töltés foglalta el a területet. A szép zöld pázsit közepén volt egy keskeny patak, amely a vízimalmot táplálta.

Amikor a kis töltéshez értem, lovamot lelassítottam s készültem felmenni a töltésre. Egy pár fűzfa is volt ennek a kis töltésnek a tetején. A töltésről kezdtem leereszkedni, hogy majd az előttem lévő szép pázsiton ellovagolok s így erem el a tanyát. Utat rövidíték.

Alig tettem lovam egy pár lépést, alattunk a talaj elkezdett súlyledni.. Akkor láttam, hogy ennek a fele sem tréfa s hirtelen leugrottam a lovamról. Az márházig elsüllyedt s én is azonnal térdig süllyedtem el a szép zöld szőnyegen. Nem mondom, hogy nem lettem egy kicsit ideges. A katasztrófánál igyekeztem lovamot visszafordítani, míg én egy kézzel egy leelőző tűzragályba kapaszkodtam hogy valami hámaszontom legyen. Én nagyon térdig, míg a lovam mar haig voltunk a mocsaras vízben. De mégis a lovam is ijedségében olyan erőt fejtett ki, hogy mindketten a kis töltésre tudtunk kapaszkodni. Megmenekültünk. Ilyen sárosan érkezünk be a Szaplanczay portára, ahol Pali bátyám és a két lány nagy álmélkodással fogadtak, hogy mi is történhetett velünk.

Röviden elmondtam, hogy utat akartam rövidíteni s így a malom feletti szép lapos mezőt váasztottam. Kísült, hogy az a szép zöld mező egy igen veszélyes hely.

Ekkor mondta el nekem Pali bátyám, hogy ott a malom feletti részen, ahol duzzasztó gát van, a szép zöld pázsit alatt ingovány van, amely néhol eléri a két, három méter mélységet is.

Csak egy pár évvel ezelőtt történt, hogy az egyik bivalyos szekér a megvadult bivalyokkal együtt arra vette az irányt és ott süllyedt el örökre. Még az a szerencse, hogy a hajcsár idejében leugrott a szekérről s így az megmenekült nagy nehezen.

Miután a történetet megkérdeztem, csak aztán vert ki a veriték, hogy milyen veszélyes helyzetben is voltam.

A kocsisok elvitték a lovamat lecsutakolni, míg engem is a sártól igyekeztek úgy ahogy megtisztítani. De közben mondta rali bátyám, hogy azért egy kis sziverosíró nem árt erre a nagy ijedségre. Így az ambíúson jó áfonya pálinkával kínált meg. Ekkor jött ki a felesége is, ő is meghalva a nagy történetet, csak csóvalni tudta a fejét. Egy kis reggelivel is megkímáltak. De ezen a napob nem tartottunk lovardat a két lány hosszúságára. Igyekezniem kellett hazalovagolni Szigetre, de csak a melék utcákon mertem menni, nehogy ismerősökkel találkozzam, mert tudtam, hogy akkor majd behéz lesz magamat kimagvarázálni.

Minden este így a magam káran tanultam meg azt a régi magyar közmondást, hogy

„A jártutat a járatiánért el ne hagyj!”

- Szalókfia -

... 000 ...

Nem nyugszunk bele!

Téli szél a targallyakat fújja;
Mint az Isten égre tartott ujjá,
Mint megcsúfolt, kikacagott drom:
Állunk egyedül a nagy világon.

Elvették, s most véle nagyra vannak,
Törött véres kardját a magyarnak,
De míg minden nép a sírját ássa:
Van szava, hogy világá kidítsa.

Csak mi, csak mi ne verjük kebelünk,
Csak mi, csak mi emeljük fel fejünk,
Tiporhatják szűztiszta igazunk,
Csak mi, csak mi ne hagyjuk el magunk!

De hirdessük guzbakötött kézzel,
Sebes ajkkal, lázadó vérrel,
Idézve menny-pokol hatalmait,
Hogy béke nincs, hogy béke nincsen itt!

Kezünk bár nem pihen a kardvason,
A szíveinkben nem lesz nyugalom,
Jöhetnek jövő századok, s megint
Csak "Recrudescent" régi sebeink!

E sebek és e fájdalom örök,
Ettől vonaglik minden magyar rög,
Ettől vérez, ki majd nyomunkba hág,
Ettől nem gyógyulnak az unokák!

Tátra-erdők ettől zúgnak-búgnak
Ettől reszket lelke minden zugnak,
Puha szívek kővé ettől válnak,
Kemény kövek élő szívként fájnak.

Amíg élünk, ettől fájunk, égünk,
Sírban ettől nem lesz pihenésünk,
Ettől szorul a kezünk ökölbe,
Ettől sír a gyermek anyaölbé.

Fenyő madár, behavazott fákon,
Szárak haraszt, téli pusztaságon,
A folyók, fák, a füvek szelleme,
Minden süvít: mi nem nyugszunk bele!

Most Lomnic ormán rakjunk nagy tüzet,
Versailles-ig lobogjon az üzenet,
Hogy megroppant bár karunk ereje:
Nem nyugszunk bele, nem nyugszunk bele!

- Reményik Sándor

1918-1919 REMEMBER • EMLÉKEZZ 1999

Olaszországban 10 napig.

Szerencsénk volt, mert a Kisalföld Volán Rt. olaszországi utazására tudtunk jegyet kapni. Budapestről inultunk egy luxus Icarus busszal. 45-en voltunk, főleg magyarországiak és "új gazdagok". Külföldről natam s ebből is öt magyar volt.

Az utazás bár fárasztó, de ennek ellenére nagyon kellemes volt, mert a 10 nap alatt igen sokat látnattunk. Ausztrián keresztül első este már Sann Marino államban voltunk. Szép modern szállóban pihenettük ki az út fáradalmait.

Persze, a város állam megtekintésére csak másnap került sor.

Nekem ez a kis állam nagyon tetszett. Eddig csak obvashattam róla s most egy napot tölthettem ott és igen sok szépet és érdekeset láthattam. Mar maga az, hogy ez a kis állam ugyan köztársaság s ennek ellenére az állam címerét hercegi korona fedi. Marino nevű keresztény kővágó alapította a IV. században, aki Dalmáciából jött ide. Ott dolgozott a Titán hegyen s ott is telepedett le Diocletianus római császár keresztény üldözése miatt. Szerette a szabadságot. Rimini püspöke diakonussá avatta. Donna Felicissima, a keresztény vallásra térített római patriciustól ajándékba kapta a hegyet.

A későbbi köztársaság mindvégig megtartotta önállóságát és szabadságát. Ez is szerepel San Marino állam címerén: LIBERTAS.

Kitűnő várvédői minden támadást, visszavertek s meg tudták őrizni rüggetlenségüket s szabadságukat. Főleg ijjaszai voltak igen híresek, úgy hogy később mint fizetett zsoldosokat más kis hercegségek is igénybe vették náborúik alatt.

Volt és van hadserege, nemesi testőrsége, várvédő katonasága. Az állam élén két "Régems Kapitány" áll s azok kormányoznak, akiket 1/2 évenként választanak. Van a Nagy és Atalános Tanács és a 12-esek tanácsa, akik az állam vezetésében szintén közreműködnek. Van Csendőrsége és Rendőrsége is. Sajnos a csendőrök csak nyári ruhában teljesítettek szolgálatot s így diszes téli egyenruhájukat nem látjtattam.

A város állam tetején van műemlékkel, szobrokkal, muzeumokkal, de ott van a dombon eltemetve San Marino alapítója is, akit később a pápa szenté avatott. Na ünnepeket rendeznek, a felvornulók festői középkori öltözetekben vonulnak fel. Megtartják minden évben az ijjaszok versenyét is. Ez is egy külön látványosságot felelt nemcsak a város lakóinak, de avendégeknek, turistáknak is.

A híres várfalak még ma is épségben állnak s a Titán hegy tetején ott van a három vártorony, mely az állam címerébe is belekerült. Az első torony a Guaita, a második: a Cesta, a harmadik pedig Montale.

Engem elsősorban a Csendőrség érdekelt s így itt röviden ismertetem a san marinoi Csendőrséget.

A Köztársaság koronás címere
- felségjog jele - csúcsán nagy
gyöngyszemen kereszt. A pajzs
alapszíne világoskék, három
zöld hegygel, rajta három ezüst
torony áll, tetején pávatollal.
Két zöld ág - balra babér, jobbra
tölgy - védi oldalról, alul ke-
resztelik egymást, a szalagon
LIBERTAS felirattal.

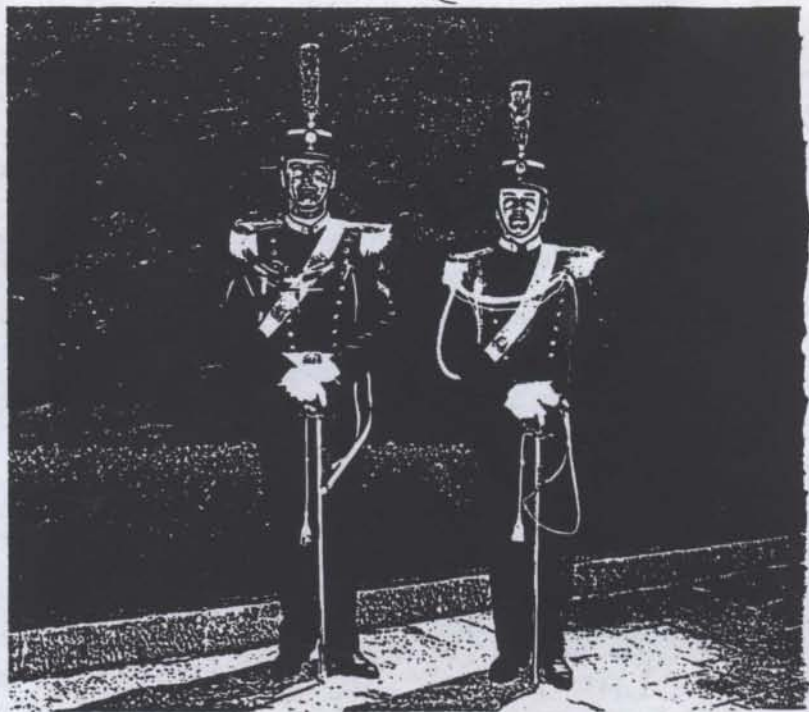
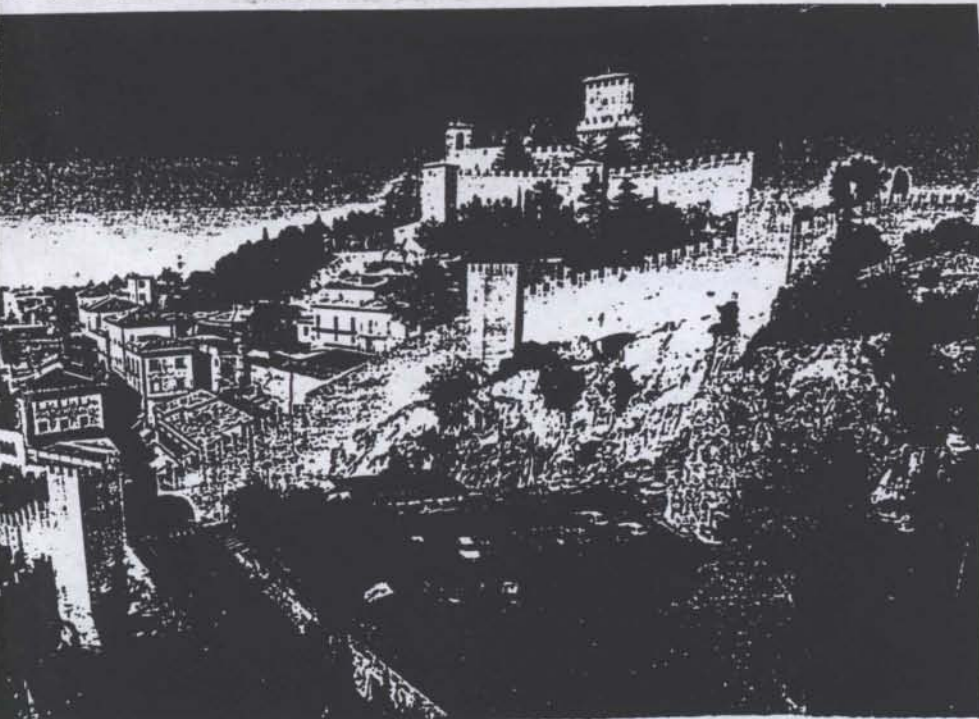

SAN MARINO

A szabadság ősi földje

Első Torony és Várfal.

Egyenruhás csendőrök.

Csendőrség

1842-ben jött létre a Csendőrség. Feladata jé része a rendőrség munkakörébe tartozott, mint büntények megelőzése és megszüntetése, a köz rend fenntartása, állampolgárai biztonságának és tulajdonának védelme, az Állam Szabályzatai Törvényei, Határozatai betartása.

A Csendőrség hadműveleti egységekre, "Brigádokra" és két csoportra oszlik: Információs Nyomozó és Bűnügyi Rendőrség, valamint Megelőző Szolgálat és Készenléti Osztag.

A Csendőrség téli egyenruhája fekete, világoskék szegéllyel és szalaggal, ezüst gallérsz és háromágú csillagok, fehér fegyverszij és kesztyű. A nyári egyenruha terepszínű.

Kormánypalota harangtornya, Szt. Marino szobra Szt. Leo és Szt. Ágnes között, alatta óra.

Na az olaszországi utunkról szeretnék beszámolni, akkor az oldalakat röltene be. San Marinóból Assisibe mentünk, majd onnan Rómába. Itt ugyan három napot töltöttünk, de na jobban körül akartunk volna nézni, akkor három hét is kevés lett volna. A Szent Péter és Szt. Pál Bazilika, Colosseum, Forum Romanum, Trieri kút, Spanyol lépcső, Pantheon, Vatikáni Múzeum, Angyalvár és még számos csodálni való hely.

Majd a nápolyi kikötőt is megcsodáltuk, az ősi várat és a királyi palotát és a nagy üvegudvart, majd még két templomot is. A híres oparaházat csak kívülről láthattuk. Innen Pompeibe mentünk. Igazán csodálkoztam, hogy milyen nagy kirejedésű város is volt Pompei mert eddig könyvekből csak egy pár romot és oszlopot láthattam. Komoly utcák maradtak meg az eredeti kövezettel együtt. Frescók és mozaik padlóépségben. Az amphitheatrum pedig több ezer embert tudott befogadni.

Pompeiből már késő délután mentünk tovább s nemsokára meg is érkezünk Sorrentoba. Ott azonnal lesétáltunk a híres sorrentói öbölbe s abban gyönyörködünk. A látvány lenyűgöző volt. Egyik festőművész tanárom mondta valaha, hogy egy festőművésznek okvetlen le kell menni Itáliába, mert sehol sem lehet olyan szép kék eget látni, mint ott. Igaza volt. Itt sem tudunk betelni a sok szép látnivalóval. Majd hajóval átrándultunk Capri szigetére, hogy ott meg a híres "Kék Barlangot" csodáljuk meg. Sorrentóból szintén hajóval mentünk át rositanóba amey mint fecskéfészek van felépítve a meredek negy oldalán. Már a hajóból igen szép látvány volt. Utcai szűkek és kanyargósok, hogy a város legfelsőbb pontjára is felvigyenek. Másnap mér utban voltunk mert utunk új célja Monte Cassino volt. A buszból már jól láthattuk a hegy retegen Monte Cassino kolostorát. Ez a hely a Benedek Rendnek az ősi fészke. A kanyargos uton csak felkapaszkodott a buszunk és már ott emelkedett előttünk a várnak is beillő hatalmas Benedekrendi kolostor. Ittis volt mit látni. Nem győztünk egyik helyről a másikra menni. A templom belseje csodálatosan szép volt. Ezt aztán később még jobban tudtuk értékelni, miután a múzeumot megtekintettük ugyanis a II. Világháború alatt a kolostor anemeteknek igen fontos harcálláspontja volt, amit az utolsó töltényig védtek. Viszont az angolok olaszok és a lengvelek azt földig rombolták. Csupán a kriptában Szt. Benedek sírja maradt meg épségben. Az olaszok ott valóban igen szép munkát végeztek, mert az eredeti fényképek alapján mindent teljeesen felépítettek s a művészi munkákat is mind úgy póolták, mint ahogy az eredetiben volt. A templom a várfalak az épületek mind régi formájukban díszelnek. A sok szép látványon elgondolkozva futott be a buszunk Orvietoba, ahol a legfontosabb nézni való a székesegyház volt a városnéző turámk alatt. At esti órákban firenzei emelődve érkezünk esti szállás helyünkre. Reggel aztán befutottunk a toszkán fővárosba, Firenzébe. Bár én már jártam egyszer ott, mégis jó volt feleleveníteni a régebben látottakat. Ott is van bőven nézni való. A Dóm, a "Keresztelő" kápolna, Académia, Palazzo Vecchio, Pont Vecchio, amelyről végig tekinthettünk az Arne folyón, a Medici kápolna, a Dévid szobor, a Piñti palota képtára és a régi királyi palota és még számos szobor emlékmű. Csak késő este menünk vissza szállághelyünkre, hogy másnap hajnalban keelve útnak induljunk. Szépvölgyön megkezdett haladunk s így értünk át Ausztriába. Majd Klagenfurtot elmelődve érkezünk vissza Magyarországra s első megállásunk Szombathely volt, ahol az onnan jött utasaink kiszálltak, majd Sopront Győrt elneve majd nem éjrélt tájban futottunk be Budápeszre. Sok-sok szép emlékek gazdagodtunk meg s ha majd a fényképalbumunkat újra átlapozzuk olaszországi utunkat újra át tudjuk majd élni.

Valóban megerte ez a tíz nap a fáradságot...

Olaszországi képek.

Csendőrökkel Rómában

Lovas csendőrök Firenzében

B a j t á r s i h í r e k . .

Társadalmi események.

Sarasota és vidéke magyarsága a Szt. István napot a venicei Magyar Házban ünnepelte meg. Előtte magyar mise is volt.

Az október 23-i megemlékezést 24.-én a venicei Magyar Házban tartották közösen a Kossuth és Petőfi Klub. Ünnepi szónok Kisvarsányi B. Éva a Kossuth Klub alelnöke volt. Utánna ünnepi dűszebéd. Ugyanakkor magyar mise is, amit Ft. Dr. Miskořczy Kálmán piarista pap-tanár tartott, aki Buffaloból jött le Floridába.

Megtrörtént Budapesten október 19-én a Hadilevéltár udvarán a M. K. ű. Csenedőrség I. és II. Világ-háborúban hősi halált halt tagjai táblájának a felavatása- Ünnepi beszédet Lányi Zsolt országgyűlési képviselő mondotta. Ez ünnepségen jelen volt az USA-ból a M. K. ű. K. közp. ti vezetője is vitéz Kiss Gábor.

Hogyan ír erről Dr. Szakály Sándor, a Hadilevéltár új Főigazgatója :

Dr. Szakály Sándor

1034 Budapest, San Marco u. 28-30. Tel./Fax: 388-14-82

Vitéz Baranchi Tamáska Endre úr,
szkv. csenedőr százados, ny. tűzér ezredes

SARASOTA

Kedves Bandi Bátyám!

Az emléktábla avatása Kiss Gáborék kérésére módosult és a tervek szerint október 19-én kerül arra sor. A Magyar Hírlapban már megjelent egy kissé "nehezményező" hír, de nem okoz különösebb gondot, mármint nekem. Meg kell szokni az ilyesmit is.

Hertelendy Jóskaival szívesen találkoznék Torontóban, de mivel engem nem hívtak, kollegáim pedig már "kijelöltettek" az útra, nem kívánom senkitől sem megvonni az utazás jogát. Egyébként az ausztriai magyarok felkérésére október 20-án az ottani '56-os megemlékezések "szónoka" leszek. A múzeum ügyét valamikor én kezdtem el intézni, én voltam a kapocs, de az már a múltté. Örülök, hogy haza jut az anyag és remélhetőleg méltó módon kerül elhelyezésre.

Leveled ismételt megköszönőse mellett kívánok minden jót, szíves baráti üdvözléssel:

Budapest, 1999, szeptember 28.

Hogyan ír a VITÉZI REND Főkapitánya :

vitéz Kiss Gábornak valóban kiváló érdemei vannak, főként a Csendőrség megtörtént rehabilitálásával kapcsolatban, amely először a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum falára helyezett csendőr hősi halottakra való megemlékezés volt okt. 18-án, másodszer a (kommunista) Népszabadság 9-ik oldalán, október 20-án megjelent egész oldalas elismerés volt egy nagy formátumú kakastollas csendőröket ábrázoló fényképpel, amely kiemeli, hogy a Csendőrség az I. és a II. világháború közötti időszakban és alatt biztos őrzője volt az ország rendjének és biztonságának. Ezt tartom a legjelentősebbnek, mert kommunista lapban jelent meg, amely a legnagyobb példányszámban kerül olvasásra.

Rendtársi üdvözléssel és munkátok iránti elismeréssel

v. Radnóczy Antal

v. Radnóczy Antal
a Vitézi Rend főkapitánya

MEGHIVÓ

Szeretettel várjuk a Sarasota-i Magyar Tűsérök hagyományos

Szent Borbála

Találkozója

1999 December 6-án Hétfőn, 12.30-órakor, a-
The Helmsley SANDCASTLE Hotel éttermében
15430 Ben Franklin Drive, Sarasota FL, 34236

Kérjük részvételével járuljon hozzá a szép Tűsér tradícióhoz!

Antal Radnóczy

A Sarasota és környékén élő volt magyar tűsérök az idén is megtartják Szt. Borbála ünnepüket. A baloldalon látható meghívó már kipostázva-vBTE-

1999, nov. 21.-én a venicei Magyar Házban déki Lakatos Sándor és déki Lakatos Sándor cigányzene-kara ad zenés műsoros estet "muzsika cigány." címmel. utána vacsora és tánc. Mind halottuk eddig jelentkező van. Már több jegyet nem tudnak eladni. NB. a zenekar az USA-ban van előadó körúton

karácsony napján, dec. 25. én a venicei Magyarházban ekumenikus istentisztelet lesz. Tartják: Rt. Dr. Szépe László káth. lelkesítő Szt. Bodor réter rál ref. esperes. Utánna ebéd.

Karácsonyi ünnepi program.

--- 000 ---

.....

Betegség

Kórház

Felgyógyulás

Okt. hó 29.-én a sarasotai DOCTOR HOSPITAL-ban egy komolyabb operáció esett át Szaday Tibor barátunk és bajtársunk. Már otthonában van s szépen javul. Kívánunk neki minél hamarabbi teljes felgyógyulást.

Dr. Pelsőci Lászlóné- Lenke-volt szintén kórházban kivizsgálásom. ma már ő is otthonában. Dinó! vigyázz a feleségedre!-

+ + + + + HALALOZÁS + + + + +

I announce with deep sorrow
the death of
my beloved wife

Maria Katona Valgóczy

Professor Emeritus, Douglas College
Rutgers University, New Jersey
on
April 22, 1999

Memorial Service held at
Saint Michael Archangel Catholic Church
Sarasota, Florida
April 27, 1999

Her memory will live forever in our hearts

Final resting place
Family lot
Cemetery, Győr, Hungary

Her loving husband, Imre

Szomorú szívvel tudatom, hogy
szeretett feleségem

Valgóczy Imréné, Katona Mária

a Rutgers Egyetem Douglass Kollégiuma zenei
tanszékének nyugalmazott professzora 1999
április 22-én, 78 éves korában hosszas
betegség után elhunyt.

Szent mise lelki üdvéért 1999 április 27-én a
sarasotai Szent Mihály Arkangyalról
elnevezett katolikus templomban volt.

Szívünkbe zárva emléke örökké élni fog.

Hamvait Győrben a családi sírhelyen helyezzük
örök nyugalomra.

A gyászoló család és rokonok
nevében,

Valgóczy Imre

Isten szeretetének biztos tudatában értesítjük, hogy

vitéz Farsang Mihály

életének 82. évében, élettársa karjaiban 1999. október 4-én
elköltözött a földi életből.

Drága halottunk lelki üdvéért 1999. október 11-én 14.15 órakor
gyászmisét mutatunk be a St. Korbinian templomban
(Friedensplatz 8, Unterhaching).

Ezt követően a földi maradványait az unterhachingi temetőben a r. k. egyház
szertartása szerint helyezzük örök nyugalomra.

Lakcim: Goerdelerstrasse 12, 82008 Unterhaching

vitéz farsang mi-
hály ny. tűzér alez-
redesben s nvugati
magvarság egy vitéz
katonát, egy megin-
gatan antikommunis-
tát és egy igazi 50
os magyar szabadság-
narcost vesztett el.

+++
Találkozunk a Ma-
dak utján !

Isten Veled !

- - -

Angyal Sándor hosszabb betegeskedés után, míg Dr. Börzsönyi Jenő
orvos, ny. egyetemi tanár hirtelen elhunyt Sarasotában. November 6.
án a Magyar Keresztyén egyház Istentiszteletén búcsúztatta őket Nt.
Bodor Péter-Pál ref. lelkész.

+ + +

Görgey Kálmánné, sz. négyesi Szepessy Ilona "Lucy" rövid betegeske-
dés után, míg Dr. Maday Györgyné, sz. Mikta Ilona okl. festőművész
nő rövidebb betegeskedés után elhunyt Kanadában.

Béke poraikra !

+ + +

====
INNEN ONNAN
.....

A sarasotai Kossuth Klub részére a milleneumi esztendőre új levél
papír fejléccet terveztem.

MAGYAR TÁRSASÁG

1450 Grace Avenue,
Cleveland, Ohio 44107

HUNGARIAN ASSOCIATION

226-8868 Tel.
(Area Code: 216)

ÁRPÁD AKADEMIA

MAGYAR TALALKOZO

ÁRPÁD REND

K Ö R L E V É L

Magyar Társaság, az Árpád Akadémia és az Árpád Szövetség tagjainak és azoknak, kik sorainkat megkapják.

smételen felhívjuk kedves Barátaink figyelmét arra, hogy ebben az évben is megtartjuk a szokott időben Kongresszusunkat Clevelandban az amerikai Thanksgiving hét végén, ami ebben az évben november 25 - 28 között lesz. Jegyezzük fel!

Könyv ismertetés.

Eszenyi László v. m.kir. vezérkari századosnak nemrégiben jelent meg a második könyve. Címe: Idegenbe szakadt hazánk fia. Felöleli a háboru után nyugaton maradt volt m.kir. tiszt sokszor bizonyos név sorsát egészen a USA-ba való kivándorlásig.

A könyv ára 18.50 USA Dollár.
Cím: László Eszenyi, 11500 Fairway # 607, Reston, VA 20190, USA

.....
Az alábbi sorokat a 72. oldalon olvassuk:

Rendőrségemet a táborban lévő csendőrökből állítottam fel elsősorban, mert ellentétben egy nemrég Magyarországra visszatelepült politikai bohóccal, a csendőrséget feladatára jó kiképzett, hazájához hű és minden tekintetben megbízható szervezetnek ismertem meg szolgálatom alatt. Nem is csalódtam egyikőjükben sem. A tábort körülvevő magasfeszültségű és kemény gumival körülvett drótból körülbelül egy méter hosszú darabokat vágattam, amit gumibotként lehetett használni. A használatuk azonban soha nem került sor, mert a színházban tett bejelentésem miatt a leventéket is meggyőzte arról, hogy többé nem babra megy a játék sem itt a táborban, sem később odahaza. Régi szokásuk szerint kettesével járták a tábort s ösztönösen találtak rá arra a helyre, ahol valami rendbontás volt készülében. Nem ütöttek, mert évtizedek alatt felépített tekintélyük elégnak bizonyult a bajok megelőzésére.

Levél részlet: egy otthoni volt hadifogoly és börtöntársam irásából.

"Nagajtem ota, tegnap hallottam, a parlamentben merészelte egy "üggetlen" képviselő nyilatkozatát "Horthy miklós ellen nem szabad még az unokaikat is heccelni: igen jól képzett, több nyelven beszélő igazi úriember volt, aki a kommunisták által teljes felbomlásban üszó és féktelen koröttünk lakó nadseregek által már szinte orosz mód

ESZENYI LÁSZLÓ

Idegenbe szakadt hazánk fia

= KELLEMEKES KARÁCSONYI -
~ ~ ~

BOLDOG MAGYAR ÚJÉVEET!

M.